

INDHOLD

Fra Gammel Testamente

Historien og sangen	12
Begyndelsen: Et perfekt hjem	18
Den forfærdelige løgn	28
En ny begyndelse	38
En kæmpe trappe til himlen	48
Latterens søn	56
Gaven	62
Pigen som ingen ville have	70
Prinsen der tilgav	76
Guds redningsaktion	84
Gud skaber en vej	92
Ti super idéer til et godt liv	100
Hærføreren	108
Den lille bitte... retsindige konge	116
Den unge helt og den frygtelige kæmpe	122
Den gode hyrde	130
Den lille tjenestepige og den selvglade general	136
Operation "Ikke flere tårer!"	144
Daniel og det skrækkelige hotelværelse	152
Guds sendebud	160
Gør jer parat!	170

Fra Ny Testamente

Her er han!	176
Hele verdens lys	184
Kongen over alle konger	192
Himlen bryder frem	200
Så ta'r vi af sted!	208
En lille pige og en fattig, svagelig kvinde	214
Sådan skal I bede	222
Sangeren	228
Stormens kaptajn	236
Helt mætte!	244
Skattejagt!	250
De små børns ven	256
Manden der ikke havde nogen venner	264
Løbet hjemmefra	272
Vasket med tårer	280
Tjenerkongen	286
En mørk nat i haven	294
Solen holder op med at skinne	302
Guds vidunderlige overraskelse	310
Hjemrejsen	318
Gud sender hjælp	326
En helt ny synsvinkel	334
En himmelsk drøm	342

Begyndelsen: Et perfekt hjem

Sangen om skabelsen, fra 1. Mosebog 1-2

I BEGYNDELSEN var der intet.

Intet at høre. Intet at føle. Intet at se.

Kun tomhed. Og mørke. Og... ikke andet end intethed.

Men Gud fandtes. Og Gud havde en fantastisk plan.

"Jeg vil tage den her tomhed," sagde Gud, "og fylde den op! Ud af mørket vil jeg skabe lys! Og ud af intetheden vil jeg skabe... ALTING!"

Som en fuglemor basker på sine æg med vingerne for at få dem til at klække, sådan svævede Gud over det stille, mørke dyb. Han fik livet til at ske.

Gud talte. Det var dét.

Og det skete, som han sagde.

The illustration is a vibrant, stylized landscape. On the left, a large tree with a thick brown trunk and green foliage is partially visible. In the background, there are rolling hills or mountains in shades of blue and green. The sky is a deep blue with white, swirling clouds. In the foreground, there are green plants and a large, bright pink flower with yellow centers. The overall style is whimsical and artistic, with visible brushstrokes and a rich color palette.

Gud sagde: "Hej lys!" og lyset skinnede frem i mørket. Gud kaldte lyset for 'dag' og mørket for 'nat'. "I fungerer godt," sagde Gud. Og det gjorde de.

Så sagde Gud: "Hej hav! Hej himmel!" og et enormt rum åbnede sig – bredt, dybt og højt. "Det fungerer også godt," sagde Gud. Og det gjorde det.

Så sagde Gud: "Hej, land!" og op gennem de store have plaskede klipper, bjerge og sandstrande. "Det er så godt, som det kan blive," sagde Gud. Og det var det.

"Hej, træer!" sagde Gud. "Hej, græs og blomster!" Og livet brød frem over det hele. Han fik knopper til at springe ud. Skud til at skyde. Blomster til at blomstre. "Det er helt, som det skal være," sagde Gud. Og det var det.

"Hej, stjerner!" sagde Gud. "Hej, sol! Hej, måne!"
Og brændende kugler fór susende ud i mørket, hvor
de snurrede rundt og rundt som orange, lilla og
gyldne planeter. "Det kan simpelthen ikke blive
bedre," sagde Gud. Og det var virkelig godt.

"Hej fugle!" sagde Gud. Og fugle fyldte himlen med basken og flagren, kvidren og fuglesang. "Hej, fisk!" sagde Gud. Og fisk kastede sig i stimevis rundt i havet under sprællen og plasken. "I er bare så gode," sagde Gud. Og det var de.

Så sagde Gud: "Hej, dyr!" Og de kom alle sammen ud for at lege. Jorden fyldtes med larm og lyde, knurren og pludren og snerren og fnysen og glad grynten. "I er rigtig gode," sagde Gud. Og det var de.

Gud så på alt det, han havde skabt, og han elskede det. Og fordi han elskede det, var det ekstra skønt.

Men Gud ventede med det bedste til sidst. Lige fra begyndelsen havde Gud en fantastisk drøm i sit hjerte. Han ville skabe mennesker, for at han kunne have nogen at dele sin glæde med. De skulle være hans børn, og verden skulle blive deres perfekte hjem.

Så Gud åndede liv i
Adam og Eva.

Da de åbnede deres
øjne, var det første, de
så, Guds ansigt. Og da Gud så dem, havde han
det som en nybagt far. "I ligner mig," sagde han. "I
er det smukkeste, jeg nogensinde har skabt!"

Gud elskede dem af hele sit hjerte. Og fordi han
elskede dem, var de ekstra dejlige.

Og Adam og Eva sang med på sangen om stjernerne,
vandløbene, vinden og træerne, den vidunderlige kær-
lighedssang til ham, der havde skabt dem. Deres hjer-
ter fyldtes med lykke. Og de blev aldrig kede af det,
ensomme, syge eller bange.

Gud så på alt det, han havde skabt.
"Perfekt!" sagde han. Og det var det.

Men alle stjernerne, bjergene, havene og galakserne til-
sammen var intet i forhold til, hvor højt Gud elskede sine
børn. Han ville gøre hvad som helst for at være sammen
med dem. Til hver en tid. Hvad der end skete, hvad det
end måtte koste ham, ville han altid elske dem.

Og sådan begyndte den vidunderlige kærligheds-
historie ...

Guds vidunderlige overraskelse

*Opstandelsen, fra Matthæusevangeliet 28, Markusevangeliet 16,
Lukasevangeliet 24 og Johannesevangeliet 20*

JESU VENNER SØRGEDE. De ville aldrig mere se deres bedste ven. Hvordan kunne det ske? Var Jesus alligevel ikke frelseren? Den konge, Gud havde lovet? Det var ikke meningen, det skulle ende sådan her.

Nu var der jo heller ikke nogen, der sagde, at det her var slutningen.

Lige før solopgang, på den tredje dag, skabte Gud et jordskælv – og sendte en himmelsk engel. Da vagterne så englen, kastede de sig på jorden af skræk. Englen skubbede den store sten til side, satte sig på den og ventede.

Så snart morgensolen tittede frem, begav Maria Magdalene og nogle andre kvinder sig på vej ud til graven for at vaske Jesus. Den tidlige morgensol sendte sine stråler skråt ind mellem de gamle oliventræer, dugdråber glitrede på bladene og i græsset – små tårer overalt. Veninderne gik roligt op ad stien gennem olivenlunden, til de nåede graven. De bemærkede straks forandringen – graven var pivåben.

De kunne se lige ind gennem åbningen til den mørke grav. Men vent. Jesus var dér ikke!

Og hvad mere var: der var en skinnende mand klædt i lys.

"Vær ikke bange," sagde englen.

Men (de kunne ikke lade være) de skreg alligevel.

Englen spurgte dem: "Hvad laver I her?"

Det er jo en grav, og grave er for døde mennesker."

Kvinderne kunne slet ikke sige noget.

"Jesus er ikke død mere!" sagde han. "Han lever igen!"

Deres hjerter jublede. Og så lo englen så hjerteligt, at de for et øjeblik følte det, som om de var vågnet fra et mareridt.

